

Михайло Кулініч - сільський кобзар Малого Мидська

У селі Малий Мидськ шанованою людиною є 85-річний Михайло Кулініч. За його плечима не один десяток літ педагогічної праці. У свій час вчителював у початкових класах Ледненської та Маломидської шкіл

Незважаючи на свій поважний вік, він і сьогодні знаходить час, щоб навідатися до школи. Ось і нещодавно колишні учні запросили свого вчителя на зустріч випускників. Серце ветерана тішать успіхи вихованців, більшість з яких знайшли себе в житті. Михайло Кулініч є мудрою людиною та хорошим порадиником як для своїх колишніх вихованців, сьогоднішніх вчителів, так і односельчанам.

- Це наш сільський кобзар, - кажуть тутешні люди. - Чому так? Тому, що будь-які події в селі Михайло Дмитрович намагається викласти у віршованій формі. І радісні, і сумні, і комічні, і трагічні.

- Хоча мої вірші не зовсім досконалі, але написані від душі, - розповідає старожил.

Пропонуємо нашим читачам вірші Михайла Кулініча, присвячені випускникам та Тарасові Григоровичу Шевченку.

Зустріч випускників школи в 2020 році

Шановні випускники!
Зі святом зустрічі вітаю,
Щастя та здоров'я
Я усім бажаю.
Ви сьогодні прибули
Вже не на уроки,
У вас шанс зустрітись
Через кілька років.
Кілька років після школи,
Ви усі змужніли,
Зараз ви в розквіті сил,

Хай усе збувається,
Що ви забажаєте.

Спомин про Шевченка

Як Тарас ще був малий,
Стрічався з чумаками,
Вони його підвозили
Своїми волами.
Ще в дитинстві хотів
Для себе більше знати,
Хотів побачити ті стовпи,
Що небо підпирати.
Як Тарас трохи підріс -

А ми ... постаріли.
Біжать роки уперед.
Назад нема вороття.
Отак швидко промайне
Усе наше життя.
Пригадайте ви дитинство,
Якого вже не буде,
Воно від вас втікло,
Ви дорослі люди.
Зустрічайтеся, шановні,
Що б там не було,
Хто живе у місті, -
Приїжджайте у село.
Тут зустрінете ви тих,
Що разом навчались,
А, можливо, й тих,
З ким вперше кохались.
Ви уже не діти,
Як було колись,
Уже і сім'єю
Більшість завелись.
Я всім побажаю
Доброї погоди,
На столах - достатку,
А у сім'ях - згоди.
Щоб ви мали всі роботу
І зарплату своєчасну,
Добрую сім'ю
І домівку прекрасну.
Хай над нами буде
Мирне, чисте небо,
А хмари з'являються
Тоді, як дощ треба.
Хай вам Бог допомагає,
Де ви проживаєте,

Почав малювати,
А як вивчив грамоту -
Став вірші писати.
Шевченко у віршах писав
Про материнську долю.
Він також закликав
Виборювати волю.
За це цар наказав:
«В солдати віддати!
І щоб там він не писав -
За ним поглядати».
А він таємно від начальства
І там вірші писав,
Одночасно, як художник,
Добре малював.
Доля поета не пестила,
Тяжке було його буття.
І в сорок сім років
Пішов він із життя.
Якби Шевченко ожив
Й лишив домовину,
Чи хотів би він побачить
Таку Україну?
Він зараз побачив би,
Що то у нас коїться:
Держава-Україна є,
А жити краще хочеться.
Україна самостійна,
А є погана новина:
Шість років на Донбасі
Відбувається війна.
Щодня гинуть люди,
На Вкраїні йде війна,
І ніхто не знає,
Коли кінчиться вона.